

Üks teine kord olli teinal üño kaña libha peale, ta pallus mind penni jubhatada, kus kañad örrel käisid maggamas. Miña listin penni teadwad, kus kul igga ösel seitõme kañaga pidada maggama; Kriimsilm näpas jubba teelt miño juttu kuuldes. Kui kulla rahwas publama eitnud lähime meie kahelõeste kaña: sagile. Alna:luul seisid pool labri ja suur perro:lõm võigiti aña peal. Hunt ronnis möda seina üles, läis lõmo möda, mis penniks arwas eddasi ja plumsatas äkkitselt kõige lõmmuga tuppä; ma lükkasin lugi finni, rahwas ärkas mürrina pärast unnest, wõttis tuld tuppä ja leidis pallumata wõera nurgast. Seal alkati waña mehhe kassokat rabbama; ei tea kuddas ta wimaks peasis. — Ka tulles mul weel tunnistada, et Kriimsilma emandaga tül aega sallamahti sõbrust ollen pidanud. — Müüd ollen tõi möda kõif teile tunnistanud, pallun andels anda ja tõutan wasto torlumata kannatada, mis mulle nuhtluseks mdistate. — Määr murdis ühhe painowa pajo:witsakese, andis sedda Reinowadderi kätte ja ütles: „Lel, andle selle rosaga isse endale kolm kibbedat löki, pistke siis wits tee äre püsti, üppake kolm korda üle witsa ja andle siis roosale lahkest suud: siis näitate sõna: kuulmist ja ma aan teie wañad süüd teile andels.“

Kui Reinowadder sedda käsko sai täitnud, ütles Jrmabbe: „Müüd, armas lel laste meleparrandus hääs teggudes arwalikkus sada, luggege oolega Juumala: sõña, käige saggedast kirrikus, paastuge ja

andle waestele andi, ja kes teilt ndu küsib, sellele jubhatage teed; ja siis tõutage mulle wande sõñaga: rõwimist, wargust, tapmist, wasset, abbiello:rojastamist, ja üllelohto liusamist mahha jätta: siis saab teile kuñingas andels andma.“ Reinowadder kostis: „Miña wañun ja tõutan teie käsko möda sedda lubbatust kindlast täita.“ — Siis tõttasid mõllemad möda teed eddasi; agga tee äres olli üks kirrikomõisi ja õie peal suur trop kañu. Reinowadder ütles: aija taggant lähheb kõige õigem tee, ja kargas korraga üle oja õue, wõttis ühhe numatud kulle suhhu, et sulled agga lendasid ja pistis sagiga lip:

